

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

290. Quid hac in re dicendum de infidelibus conversis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

CAPUT SECUNDUM.

DE CONDITIONIBVS PROMOVENDORVM QVASI SVPERNATVRALIBVS.

PARAGRAPHVS I.

De fide promovendi ad beneficia Ecclesiastica.

Questio 289. An, & quo jure infidelis non baptizatus sit ineligibilis & impromovibilis ad officia Ecclesiastica?

Respondeo: jure divino quasi conaturali institutioni Ecclesie Christi esse inpromovibilem, ita ut ex eodem jure electio vel promotio talis sit in ipso facto indispensabiliter irrita. Pass. cit. c. 25. num. 56. datur siquidem per baptismum primum veluti posse passivum, non tantum ad sacramenta, sed ad ea omnia recipienda & obtinenda, quae ad Christianum cultum spectant. D. Thom. 3. p. 9. 63. a. 2. adeoque non baptizatus incapax est omnis jurisdictionis & administrationis Ecclesiasticae, tanquam non incorporatus Christo & Ecclesiae, ut membrum ejus, & pars.

Questio 290. Quid hac in re dicendum de infidelibus conversis?

Respondeo: eos nec jure divino, nec humano communi esse ineligibiles aut aliter impromovibiles ad officia & beneficia Ecclesiastica, sumitur ex c. eam te. de rescrip. Abb. ibidem. Ita, etiam, ut nec auctoritate Capituli generalis, vel cujuscunque religionis sine speciali auctoritate Apostolica ordinari possit, ut tales sint ineligibiles, quidquid sit de non admittendis hujusmodi ad professionem religiosam. Pass. loc. cit. num. 58. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 37. num. 30. Suar. tom. 4. de relig. l. 2. cap. 3. num. 6. & de cens. d. 43. s. 3. num. 8. Sayr. de cens. l. 6. c. 13. num. 12. Peyr. in pral. quast. 2. c. 5. §. 6. num. 84. &c.

Questio 291. Quid dicendum de descendibus ex parentibus, idololatriis, Saracenis, Iudeis?

Respondeo: neque hos jure communi esse ineligibiles, aut impromovibiles, si eorum parentes in infidelitate permanferint, si non. Nav. c. 27. num. 205. Suar. de cens. d. 47. s. 3. num. 7. Sanch. l. 2. in decal. cap. 28. num. 11. Peyr. loc. cit. num. 85. quin & Gregor. XIII. in constitut. sua. 3. apud Peyr. praecipit Minimis, ut ab eorum Ordine & dignitatibus non repellantur Judaeorum & Mahumetaeorum filii; similemque Constit. Pii V. latam pro Minoribus, refert Idem num. 86. quas tamen constitutiones, quia poenales ad alios Ordines non extendi censet Pass. num. 59. citans Rodriq. tom. 1. q. 67. a. 2. Sigism. à Bon. dub. 82. num. 1. His tamen non obstantibus jure speciali,

vi nimirum constitutionum Papalium, vel etiam aliquarum Ecclesiarum, vel Ordinum propriis statutis auctoritate Apostolica confirmatis repelluntur tales, etiam in plures generationes ab Ordinibus, beneficiis & Pralaturis; Sic Clemens VIII. pro Portugallia statuit, ne descendibus ex genere Hebraeorum usque ad septimam generationem dentur Canonatus & dignitates in Cathedralibus, & principales dignitates in Collegiatis, aut parochiis, vel beneficia curata. Barb. de potestate Episc. p. 1. tr. 2. gl. 17. apud Pass. loc. cit. sic Paulus IV. quod confirmavit Greg. XIII. statuit, ne filii Judaeorum, & Saracenorum recipi possint ad religionem & dignitates in Ordine Minorum de observ. de quo vide Miran. tom. 2. q. num. 1. Peyr. loc. cit. num. 46. Sanch. in decal. l. 2. c. 27. num. 3. Nav. l. 5. conf. 2. de Judeis.

Questio 292. Quid dicendum de Neophytis, quo nomine veniunt solum adulti recenter baptizati?

Respondeo: eos esse irregulares respectu omnium Ordinum. Suar. de cens. loc. cit. Barb. de potest. Episc. loc. cit. Sayr. loc. cit. c. 10. num. 10. Peyr. loc. cit. num. 70. Azor. p. 2. l. 6. c. 2. q. 2. & hinc excluduntur à Pralaturis solum & officiis, quae exigunt exercitium Ordinum, non verò quae puram jurisdictionem concernunt. Pass. l. cit. n. 61. finito autem Neophytorum statu, promoveri possunt sine alia dispensatione ad Ordines, officia, dignitatesque Ecclesiasticas. c. eam te. de rescrip. Abb. Felin. num. 72. Suar. cit. d. 43. s. 3. num. 7. Sanch. in sum. l. 2. c. 28. num. 11. & plures alii cit. à Pass. num. 62. Porro finitur status Neophytorum regulariter decennio à conversione, juxta Suar. loc. cit. num. 6. Sayr. num. 11. Peyr. loc. cit. et si Pass. num. 62. dicat, à quanto tempore Neophyti ordinari possint, non esse à jure determinatum. De cetero licet Episcopus in hac irregularitate dispensare, & Neophytum vobundum per tempus congruum probatum, etiam in penuria ministrorum, vel etiam ob excellentiam qualitatum statim à suscepro Baptismo sine aliqua morali distantia ad Ordines promovere nequeat sine dispensatione Papae; spectat tamen ad eum consideratis Neophyti eruditione, prudentia, fide, humilitate &c. & recta conversatione, arbitrari & decernere eum ad Ordines promoveri posse, adeoque exisse statim Neophytorum; quod tamen arbitriū quoad Neophytos promovendos ad Episcopatum relinquendum Papae. Pass. num. 61.

62.

Questio